

1041 2den Beh. af Lovf. om Regj. Førelse, i Tilf.

af den Form, Udvalget har benyttet, skal jeg tillade mig ved nogle Bemærkninger at henlede Thingets Opmærksomhed paa de Forandringer i Lovforslagets Indhold, som Udvalget vil bringe i Forslag. For det Første har man tilladt sig at foreslaae en Forandring af Benævnelse, idet Udvalget af de i Betænkningen anførte Grunde troer at burde foretrække Ordet „Rigsforstander“ for „Regent“, nemlig deels fordi „Rigsforstander“ er det Ord, der bruges i Grundloven af 1849, og der ikke synes at være Anledning til at forandre det, og deels ogsaa fordi dette Ord har det Fortrin, at det ikke er dobbelttydigt. Naar man vedtager at bruge Ordet „Rigsforstander“ for det Tilfælde, at en enkelt Mand fører Regentsskabet, saa ligger det nær at bruge Ordet „Rigsforstanderskab“, naar det er en Sleserhed, der fører det, og derfor maa Udvalget foretrække dette Ord for Ordet „Regentsskab“, som bruges i Regjeringens Udkast. — De to Punkter angaaende Realiteten, hvor der har været nogen Uenighed mellem Regjeringen og Udvalget, er for det Første Spørgsmaalet om, af hvilke Personer Regjeringen skulde føres i Tilfælde, hvor extraordinaire Foranstaltninger til Regjeringens Førelse vare nødvendige. Derom var Regjeringens Forslagets Regel i § 1 den, at naar Regjeringens Førelse ikke kunde overdrages til Thronfølgeren eller til en anden arveberettiget Prinds eller Prinds af Kongehuset, hvilket Udtryk jo er eensbetydende dermed, saa skulde Regjeringen overdrages til et Collegium, til et Regentsskab, bestaaende af 3 Personer. I denne Tanke har Udvalget ikke været ganske enig, idet det har formeent, at det vel endog i Reglen vilde være det Unskeligste, at Regjeringen overdroges til en enkelt Mand. Udvalget har meent, at de Betænkneligheder, som kunde fremstille sig herimod, navnlig det Nye og Ubante, der vilde være i, at en almindelig Undersaat førte Regjeringen og var i Besiddelse af disse særlige kongelige Attributioner, Ukræftighed, Uansvarlighed osv., ikke i nogen syn-

af Kong. Umyndigh., Sygd., eller Traværelse. 1042

derlig Grad vilde blive fjernede derved, at istedet derfor flere Personer kom til at indtage denne Stilling. Det vilde efter Udvalgets Mening være ligesaa besynderligt, ligesaa nyt og fremmed for os at see 3 Personer indtage denne ophøiede Stilling som at see en enkelt gjøre det. Iøvrigt har Udvalget meent, at, naar man saae Sagen fra Hensigtsmæssighedens Side, saa vilde det vistnok næsten altid have Fortrinnet, at en Enkelt førte Regjeringen, idet jo den fornødne Genhed og Styrke hos Regjeringen langt mere vilde kunne komme frem paa denne Maade. Heller ikke troede Udvalget, at det vilde være saa vanskeligt at finde en enkelt Mand, som haade ved sin Charakter og ved sin Dygtighed indtog en saa høj Plads i sine Medborgeres Øndomme, at man kunde betroe ham en saadan Stilling; Udvalget troede, at det i alt Fald vilde være lettere end at finde 3 Mænd dertil. Derfor har Udvalget meent, at man ingenlunde burde gjøre det til en almindelig Regel, at der skulde være et Collegium, et af flere Personer bestaaende Rigsforstanderskab; men paa den anden Side har Udvalget heller ikke villet udelukke den Fremgangsmaade, Regjeringen har foreslaaet, idet man ikke tør nægte, at der maaskee kan være Omstændigheder og Forhold tilstede, som kunne gjøre det ønskeligere at følge denne Fremgangsmaade; der kunde jo være en Partistilling i Landet eller andet Saadant, der gjorde, at man vanskeligt vilde kunne bekvemme sig til at stille een Mand paa denne Plads, men hellere i saa Henseende vilde see et Collegium. Udvalget har altsaa meent, at man vilde handle sikkest ved at stille Sagen saaledes, at det blev muligt at benytte hvilken af disse Fremgangsmaader man i det givne Tilfælde ansaae for hensigtsmæssigt. Dette er forekommet Udvalget at være det Sikreste og derhos at være Noget, som der i ethvert Tilfælde ikke fra noget Standpunkt kunde indvendes noget Videre imod. — Det andet Punkt, hvor der har været nogen Uenighed mellem Udvalget